SPRENDIMAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

2013 m. rugpjūčio 28 d.

dėl Italijos pateikto nešaldomo ilgai negendančio pieno, UAT pieno, mikrofiltruoto pasterizuoto pieno ir aukšta temperatūra pasterizuoto pieno kilmės ženklinimo metodų potvarkio projekto

(pranešta dokumentu Nr. C(2013) 5517)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2013/444/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2000 m. kovo 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/13/EB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių maisto produktų ženklinimą, pateikimą ir reklamavimą, derinimo ([1]), ypač į jos 19 straipsnį,

kadangi:

(1) laikydamosi Direktyvos 2000/13/EB 19 straipsnio antroje pastraipoje nustatytos tvarkos Italijos valdžios institucijos 2012 m. lapkričio 9 d. pranešė Komisijai apie potvarkio, kuriuo, *inter alia*, nustatomi nešaldomo ilgai negendančio pieno, UAT pieno, mikrofiltruoto pasterizuoto pieno ir aukšta temperatūra pasterizuoto pieno privalomi ženklinimo reikalavimai, projektą;

(2) potvarkio, apie kurį pranešta, 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad nešaldomo ilgai negendančio pieno, UAT pieno, mikrofiltruoto pasterizuoto pieno ir aukšta temperatūra pasterizuoto pieno etiketėse turi būti nurodyta pieno ūkio, iš kurio gautas perdirbtas pienas, kilmės šalis, o jei pienas gautas iš vienos arba kelių Europos Sąjungos valstybių narių arba trečiųjų šalių, turi būti atitinkamai įrašyta „ES“ arba „trečiosios šalys“;

(3) Direktyva 2000/13/EB suderinamos maisto produktų ženklinimą reglamentuojančios taisyklės: pirma, numatoma suderinti tam tikras nacionalines nuostatas, antra, nustatoma nesuderintas nacionalines nuostatas reglamentuojanti tvarka. Derinimo aprėptis yra apibrėžta tos direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje, kurioje išdėstoma visa pagrindinė informacija, kurią, remiantis 4–17 straipsniais ir juose pateiktomis išimtimis, būtina nurodyti ženklinant maisto produktus;

(4) pagal Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 8 punktą informacija apie kilmės vietą yra privaloma, „jei tokios informacijos nepateikus pirkėjas būtų iš esmės klaidinamas dėl tikrosios maisto produkto kilmės“;

(5) Direktyvos 2000/13/EB 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad apie konkrečiai nurodytus maisto produktus, be tos Direktyvos 3 straipsnio 1 dalyje nurodytos pagrindinės informacijos, Europos Sąjungos teisės aktų nuostatomis arba, jei tokių nėra, nacionalinėmis nuostatomis gali būti reikalaujama pateikti ir kitokios informacijos;

(6) pagal Direktyvos 2000/13/EB 18 straipsnio 2 dalį leidžiama priimti nesuderintas nacionalines nuostatas, jei jos pateisinamos viena iš toje dalyje išvardytų priežasčių, įskaitant, *inter alia*, visuomenės sveikatos apsaugą ir sukčiavimo prevenciją, nebent tokios nuostatos trukdytų taikyti Direktyvoje 2000/13/EB nustatytas apibrėžtis ir taisykles. Todėl kai valstybė narė pasiūlo nacionalinių ženklinimo nuostatų projektą, būtina ištirti, ar nuostatos atitinka pirmiau minėtus reikalavimus ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo nuostatas;

(7) Italijos valdžios institucijų tvirtinimu, minėta priemonė būtina užtikrinant vartotojų interesų apsaugą ir vykdant sukčiavimo maisto produktų srityje prevenciją bei kovą su juo. Paaiškinta, kad ne visas pienas, kuriuo prekiaujama Italijoje, yra gautas šalyje, bet Italijos vartotojai to nežino; todėl nenorint klaidinti vartotojų yra būtina etiketėje žymėti produkto kilmės vietą. Dėl pirmiau išvardytų priežasčių Italijos valdžios institucijos tvirtina, jog pagal Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 8 punktą 2 straipsnio 1 dalies nuostatos yra pateisinamos;

(8) Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte numatytas tinkamas mechanizmas, kuriuo užtikrinama, kad vartotojai nebūtų klaidinami tais atvejais, jei dėl tam tikrų produkto sudėtinių dalių galėtų susidaryti įspūdis, kad tam tikro maisto produkto kilmės vieta yra kita nei tikroji. Maisto ūkio subjektai privalo užtikrinti, kad etiketėse būtų informacija apie produkto kilmės šalį, jei

([1]) OL L 109, 2000 5 6, p. 29.

nepateikus šios informacijos pirkėjui galėtų kilti daug klausimų. Nacionalinės įgyvendinimo institucijos turi užtikrinti, kad šios prievolės būtų laikomasi;

(9) potvarkio, apie kurį pranešta, 2 straipsnio 1 dalies nuostatose minima, kad dėl aptariamų maisto produktų pateikimo būdo Italijos vartotojai klaidinami dėl tikrosios jų kilmės vietos. Komisija pažymi, kad potvarkio, apie kurį pranešta, aprėptis netaikoma (labai) riboto galiojimo laiko pienui (žalias pienas, pasterizuotas pienas). Todėl būtent dėl šios priežasties aptariamų rūšių pieną vartotojai laiko pagamintu Italijoje;

(10) be bendro pobūdžio nurodymo apie poreikį apsaugoti vartotojų interesus, Italijos valdžios institucijos nepateikė pakankamų įrodymų, iš kurių būtų galima daryti išvadą, kad, siejant su potvarkio, apie kurį pranešta, 1 straipsnyje išvardytais produktais, būtų būtinai pateikiama privaloma informacija apie kilmės vietą, išskyrus įpareigojimą, išdėstytą Direktyvos 2000/13/EB 3 straipsnio 1 dalies 8 punkte;

(11) todėl Italijos valdžios institucijos neįrodė, kad informacija apie kilmės vietą, kaip nustatyta potvarkiu, apie kurį pranešta, yra būtina, kad pasiektų vieną iš Direktyvos 2000/13/EB 18 straipsnio 2 dalyje išvardytų tikslų;

(12) atsižvelgdama į šias pastabas Komisija pagal Direktyvos 2000/13/EB 19 straipsnio trečiąją pastraipą pareiškė neigiamą nuomonę dėl minėtų nuostatų;

(13) todėl reikėtų reikalauti, kad Italijos valdžios institucijos nepriimtų potvarkio, apie kurį pranešta, 2 straipsnio 1 dalies nuostatų;

(14) šiame sprendime numatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Italijos Respublika nepriima potvarkio, apie kurį pranešta, 2 straipsnio 1 dalies nuostatų dėl nešaldomo ilgai negendančio pieno, UAT pieno, mikrofiltruoto pasterizuoto pieno ir aukšta temperatūra pasterizuoto pieno kilmės ženklinimo metodų.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje 2013 m. rugpjūčio 28 d.

Komisijos vardu

Tonio BORG

Komisijos narys